

“मीठे बच्चे- सारा कल्पको यो हो सर्वोत्तम कल्याणकारी संगमयुग, यसमा तिमी बच्चाहरू यादको सेक्रिनद्वारा सतोप्रधान बन्छौ ।

प्रश्न:- अनेक प्रकारका प्रश्नहरूको उत्पत्तिको कारण तथा ती सबैको निवारण के हो ?

उत्तर:- जब देह-अभिमानमा आउँछौ तब संशय उत्पन्न हुन्छ । संशय उठेपछि नै अनेक प्रश्नहरूको उत्पत्ति हुन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- मैले तिमी बच्चाहरूलाई जुन धन्दा दिएको छु- पतितबाट पावन बन र बनाऊ, यस धन्दामा रट्यौ भने सबै प्रश्नहरू समाप्त हुन्छन् ।

गीत:- तुम्हे पाके हमने जहान पा लिया है.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । यो कसले भन्यो, मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू ? अवश्य रूहानी बाबाले नै भन्न सक्नु हुन्छ । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू अहिले सम्मुख बसेका छन् अनि बाबाले प्यारले सम्झाइरहनु भएको छ । अब तिमीले जान्दछौ- रूहानी बाबाले सिवाय सबैलाई सुख शान्ति दिने वा सबैलाई यस दुःखबाट मुक्त गर्ने, दुनियाँभरमा अरू कुनै मनुष्य हुन सक्दैन, यसैले दुःखमा बाबालाई याद गरिरहन्छन् । तिमी बच्चाहरू सम्मुख बसेका छौ । जान्दछौ- बाबाले हामीलाई सुखधामको लायक बनाइरहनु भएको छ । सदा सुखधामको मालिक बनाउने बाबाको सम्मुख आएका छौ । अहिले जान्दछौ- सम्मुख सुन्दा र टाढा बसेर सुन्दा धेरै फरक छ । मधुबनमा सम्मुख आउँछौ । मधुबन प्रख्यात छ । मधुबनमा उनीहरूले कृष्णको चित्र देखाएका छन् । तर कृष्ण होइनन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यसमा मेहनत लाग्छ । आफूलाई घरी-घरी आत्मा निश्चय गर्नु छ । म आत्माले बाबाबाट वर्सा लिइरहेको छु । बाबा एकैपल्ट आउनु हुन्छ सारा चक्रमा । यो कल्पको सुनौलो संगमयुग हो । यसको नाम राखिएको छ पुरुषोत्तम । यही संगमयुग हो, जसमा सबै मनुष्य मात्र उत्तम बन्छन् । अहिले त सबै मनुष्य मात्रका आत्माहरू तमोप्रधान छन्, अब फेरि सतोप्रधान बन्छन् । सतोप्रधान छन् त्यसैले उत्तम छन् । तमोप्रधान बन्नाले मनुष्य पनि कनिष्ठ बन्छन् । अहिले बाबा आत्माहरूको सम्मुख बसेर सम्झाउनु हुन्छ । सारा पार्ट आत्माले नै खेल्छ, न कि शरीरले । तिम्रो बुद्धिमा आइसकेको छ- हामी आत्माहरू वास्तवमा निराकारी दुनियाँ वा शान्तिधाममा रहनेवाला हौं । यो कसैलाई पनि थाहा छैन । न स्वयं सम्झाउन सक्छन् । तिम्रो बुद्धिको ताला अब खुलेको छ । तिमी जान्दछौ- वास्तवमा आत्मा परमधाममा निवास गर्छ । त्यो हो निराकारी संसार । यो हो साकारी संसार । यहाँ हामी सबै आत्माहरू कलाकारहरू पार्टधारी हौं । पहिला शुरूमा हामी पार्ट खेल्न आउँछौं । फेरि क्रमैसँग आउँदै जान्छन् । सबै कलाकारहरू एकैचोटि आउन सक्दैनन् । भिन्न-भिन्न प्रकारका कलाकारहरू आउँदै गर्छन् । सबै एकैसाथ तब हुन्छन् जब नाटक पूरा हुन्छ । अहिले तिमीलाई पहिचान मिलेको छ, हामी आत्मा वास्तवमा शान्तिधामका निवासी हौं, यहाँ आउँछौ पार्ट खेल्न । बाबा सारा समय पार्ट खेल्न आउनु हुन् । हामी नै पार्ट खेल्दै सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्छौं । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सम्मुख सुन्दा धेरै मजा आउँछ । यति मजा मुरली पढ्दा आउँदैन । यहाँ सम्मुख छौ नि ।

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- यो देवी देवताहरूको स्थान थियो । अहिले छैन । चित्र देख्छौ, थियो अवश्य । हामी त्यहाँका निवासी थियौं, शुरू शुरूमा हामी देवता थियौं, आफ्नो पार्टलाई त याद गर्छौ वा बिर्सन्छौ ? बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले यहाँ यो पार्ट बजायौ । यो ड्रामा हो । नयाँ संसार नै फेरि अवश्य पुरानो संसार हुन्छ । शुरू शुरूमा माथिबाट जुन आत्माहरू आउँछन्, तिनीहरू सत्ययुगमा आउँछन् । यी सबै कुरा अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमी विश्वको मालिक महाराजा-महारानी थियौ । तिम्रो राजधानी थियो । अहिले

त राजधानी छँदै छैन। अहिले तिमीले सिकिरहेका छौ— हामीले राज्य कसरी चलाउनुपर्छ। वहाँ मन्त्री हुँदैनन्। सल्लाह दिनेको आवश्यकता हुँदैन। उनीहरू त श्रीमतद्वारा श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ बन्छन्। फेरि यिनलाई अरू कसैसँग सल्लाह लिने आवश्यकता पर्दैन। यदि कसैसँग सल्लाह लिन्छ भने बुझिन्छ यिनको बुद्धि कमजोर छ। अहिले जुन श्रीमत मिल्छ, त्यो सत्य युगमा कायम रहन्छ। अहिले तिमीले बुझेका छौ— पहिला शुरुमा यी देवी देवताहरूको आधा कल्पसम्म राज्य थियो। अहिले तिम्रो आत्मा रिफ्रेश भइरहेको छ। यो ज्ञान परमात्माले सिवाय अरू कुनै पनि आत्माले दिन सक्दैन।

अहिले तिमी बच्चाहरू देही-अभिमानि बन्नु छ। शान्तिधामबाट आएर यहाँ तिमी टकी बनेका छौ। टकी नभइकन कर्म हुन सक्दैन। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। जसरी बाबामा सारा ज्ञान छ, त्यसैगरी तिमी आत्मामा पनि ज्ञान छ। आत्माले भन्छ— म एउटा शरीर छोडेर संस्कार अनुसार फेरि अर्को शरीर लिन्छु। पुनर्जन्म पनि अवश्य हुन्छ। आत्मालाई जुन पार्ट मिलेको छ, त्यो पार्ट खेल्दै रहन्छ। संस्कार अनुसार अर्को जन्म लिइरहन्छ। दिन-प्रतिदिन आत्माको पवित्रताको डिग्री कम हुँदै जान्छ। पतित शब्द द्वापरदेखि प्रयोगमा ल्याउँछौं। फेरि पनि थोरै फरक अवश्य हुन्छ। तिमी नयाँ घर बनाऊ, एक महिनापछि अवश्य केही फरक पर्नेछ। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई वर्सा दिइरहनु भएको छ। बाबाले भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिन। जसले जति पुरुषार्थ गर्छ, उति पाउँछ। बाबाले कसैलाई फरक गर्नुहुन्न। बाबाले जान्नुहुन्छ— मैले आत्माहरूलाई पढाउँछु। आत्मालाई अधिकार छ, बाबाबाट वर्सा लिने। यसमा यहाँ स्त्री-पुरुषको दृष्टि रहँदैन। तिमी सबै बच्चाहरू हो। बाबासँग वर्सा लिइरहेका छौ। सबै आत्माहरू भाइ हुन्, जसलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ, वर्सा दिनुहुन्छ। बाबाले नै रूहानी बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ— हे प्यारा, मीठा सिकीलधे बच्चाहरू! धेरै समयदेखि पार्ट खेल्दै खेल्दै तिमी अहिले आएर मिलेका छौ, आफ्नो वर्सा लिन। यो पनि ड्रामामा भरिएको छ। शुरुदेखि लिएर पार्ट भरिएको छ। तिमी कलाकारहरू पार्ट खेल्दै खेल्दै कर्म गरिरहन्छौ। आत्मा अविनाशी छ। यसमा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। शरीर त बदलिइरहन्छ। बाँकी आत्मा केवल पवित्रबाट अपवित्र बन्छ। पतित बन्छ, सत्ययुगमा हुन्छ पावन। यसलाई भनिन्छ पतित दुनियाँ। जब देवताहरूको राज्य थियो तब निर्विकारी दुनियाँ थियो। अहिले छैन। यो खेल हो नि। नयाँ दुनियाँ नै पुरानो दुनियाँ, पुरानो दुनियाँ नै फेरि नयाँ दुनियाँ। अहिले सुखधाम स्थापना हुन्छ, बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा रहन्छन्। अब यो बेहदको नाटक पूरा भएको छ। सबै आत्माहरू लामखुट्टे जसरी जानेछन्। यो समयमा कुनै पनि आत्मा आयो भने पतित दुनियाँमा उसको के मूल्य हुन्छ र? मूल्य उसको हुन्छ, जो शुरु शुरुमा यस दुनियाँमा आउँछन्। तिमीलाई थाहा छ— जुन नयाँ दुनियाँ थियो, त्यो फेरि पुरानो बनेको छ। नयाँ दुनियाँमा हामी देवी-देवता थियौं। वहाँ दुःखको नाम थिएन। यहाँ त अथाह दुःख छ। बाबाले आएर दुःखको दुनियाँबाट मुक्त गर्नु हुन्छ। यो पुरानो दुनियाँ अवश्य बदलिनु छ। तिमी जान्दछौ— हामी सत्ययुगका मालिक थियौं। फेरि ८४ जन्मपछि यस्तो बनेका हौं। अहिले फेरि बाबाले भन्नु हुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। किन हामीले आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद नगर्ने? केही त मेहनत गर्नुपर्छ नि। राजाई पाउन त्यति सजिलो कहाँ छ र? बाबालाई याद गर्नु छ। यो मायाको आश्चर्य हो, जसले तिमीलाई घरी घरी भुलाइदिन्छ। त्यसको लागि उपाय रचनुपर्छ। यस्तो होइन, मेरो बन्ने बित्तिकै याद मजबुत भइहाल्छ। बाँकी पुरुषार्थ के गर्छौं? जबसम्म बाँचिन्छ पुरुषार्थ गर्नु छ। ज्ञान अमृत पिउँदै रहनु छ। यो पनि जान्दछौ— हाम्रो यो अन्तिम जन्म हो। यो शरीरको भानलाई छोडेर देही-अभिमानि बन्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ।

पुरुषार्थ अवश्य गर्नु छ। केवल आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गर। त्वमेव माताश्च पिता... यो सबै भक्ति मार्गको महिमा हो। तिमीले केवल एक अल्फलाई याद गर्नु छ। एउटै मीठो सेक्रिन हुनुहुन्छ। अरू सबै कुरालाई छोडेर एक सेक्रिन बाबालाई याद गर। अहिले तिम्रो आत्मा तमोप्रधान बनेको छ, त्यसलाई सतोप्रधान बनाउनको लागि यादको यात्रामा रहने गर। सबैलाई यही भन- बाबासँग सुखको वर्सा लिनुहोस्। सुख हुन्छ नै सत्ययुगमा। सुखधाम स्थापना गर्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ। बाबाको याद गर्नु छ, धेरै सजिलो छ। तर मायाको विघ्न धेरै छ, त्यसैले कोसिस गरेर म बाबालाई याद गर्नु भन्ने मैला निस्कन्छ। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति गाइएको छ। हामी आत्माहरू रूहानी बाबाको बच्चाहरू हौं। वहाँका निवासी हौं। फेरि हामीले आफ्नो पार्ट दोहोर्‍याउनु छ। यो ड्रामाभित्र सबैभन्दा धेरै पार्ट हाम्रै छ। सुख पनि सबैभन्दा धेरै हामीले नै पाउँछौं। बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो देवी-देवता धर्मले धेरै सुख दिन्छ र बाँकी सबै शान्तिधाममा आफ्ने आफ जान्छन्, हिसाब किताब चुक्ता गरेर। धेरै विस्तारमा हामी किन जाने? बाबा आउनु हुन्छ नै सबैलाई फर्काएर लैजान। लामखुट्टे जस्तै सबैलाई लिएर जानु हुन्छ। सत्ययुगमा धेरै कम हुन्छन्। यो सारा ड्रामामा भरिएको छ। शरीर समाप्त हुन्छ। आत्मा जुन अविनाशी छ, त्यो हिसाब किताब चुक्ता गरेर जान्छ। यस्तो होइन, आगोमा परेर आत्मा पवित्र हुन्छ। आत्माको मैला यादरूपी योग अग्निले नै पवित्र हुनु छ। योगको अग्नि हो यो। उनीहरूले फेरि बसेर नाटक बनाएका छन्। सीता आगोद्वारा पार भइन्। आगोबाट कोही कहाँ पवित्र हुन्छन् र? बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी सबै सीताहरू यतिबेला पतित छौ। रावणको राज्यमा छौ। अब एक बाबाको यादले तिमी पावन बन्नु छ। राम एउटै हुनुहुन्छ। अग्नि शब्द सुनेर सम्झन्छन्- आगोबाट पार भइन्। कहाँ योग अग्नि, कहाँ त्यो। आत्माले परमपिता परमात्मासँग योग लगाएर नै पतितबाट पावन बन्छ। रात दिनको फरक छ। नर्कमा सबै सीताहरू रावणको जेलमा शोक वाटिकामा छन्। यहाँको सुख त काग विष्टा समान छ। तुलना गरिन्छ। स्वर्गको सुख त अथाह छ।

तिमी आत्माहरूको अहिले शिव साजनसँग सगाई भएको छ। त्यसैले आत्मा स्त्री भयो नि। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी पावन बन्छौ। शान्तिधाममा गएर फेरि सुखधाममा आउँछौ। त्यसैले बच्चाहरूले ज्ञान रत्नहरूले भोली भर्नुपर्छ। कुनै पनि प्रकारको संशय लिएर आउनु हुँदैन। देह-अभिमानमा आउनाले फेरि अनेक प्रकारका प्रश्न उठ्छन्। फेरि बाबाले जुन धन्दा दिनु हुन्छ त्यो गर्दैनन्। मूल कुरा हो, मलाई पतितबाट पावन बन्नु छ। अरू कुरालाई छोडिदिनु पर्छ। राजधानीको जस्तो रीति रिवाज हुन्छ त्यस्तै चल्छ। जस्तो महल बनाएका थियौ, त्यस्तै बनाउँछौ। मूल कुरा हो पवित्र बन्ने। बोलाउँछन् पनि- हे पतित-पावन... पावन बन्नाले सुखी हुन्छन्। सबैभन्दा पावन हुन् देवी-देवताहरू।

अहिले तिमी २१ जन्मको लागि सर्वोत्तम पावन बन्छौ। त्यसलाई भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी पावन। बाबाले जुन श्रीमत दिनु हुन्छ त्यही अनुसार चल्नुपर्छ। कुनै पनि संकल्प उठाउनु दरकार छैन। पहिले हामी पतितबाट पावन त बनौं। पुकार्छन् पनि- हे पतित-पावन... तर केही पनि बुझ्दैनन्। पतित-पावन को हो? यो पनि जान्दैनन्। यो हो पतित दुनियाँ, त्यो हो पावन दुनियाँ। मुख्य कुरा हो नै पावन बन्ने। पावन कसले बनाउँछ? यो केही पनि थाहा छैन। पतित-पावन भनेर बोलाउँछन् तर तपाईं पतित हुनुहुन्छ भनेमा रिसाउँछन्। आफूलाई कसैले पनि विकारी सम्झ्दैन। भन्छन्- गृहस्थीमा त सबै थिए। राधा-कृष्ण, लक्ष्मी-नारायणका पनि बच्चाहरू थिए नि। वहाँ योगबलबाट बच्चा पैदा हुन्छन्, यो कुरा बिर्सेका छन्। त्यसलाई निर्विकारी संसार, स्वर्ग भनिन्छ। त्यो हो शिवालय। बाबा भन्नुहुन्छ- पतित

२०७२ पौष २४ शुक्रबार ८-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दुनियाँमा एउटा पनि पावन छैन । यी बाबा त बाबा, टिचर अनि सद्गुरु हुनुहुन्छ, जसले सबैलाई सद्गति दिनु हुन्छ । वहाँ त एउटा गुरु गएपछि फेरि बच्चालाई गद्दी दिन्छन् । अब उनले कसरी सद्गतिमा लैजान सक्छ ? सबैका सद्गतिदाता हुनुहुन्छ नै एक (शिव) । सत्ययुगमा केवल देवी-देवता हुन्छन् । बाँकी यतिका सबै आत्माहरू शान्तिधाममा जान्छन् । रावण राज्यबाट छुट्छन् । बाबाले सबैलाई पवित्र बनाएर लैजानु हुन्छ । पावनबाट फेरि तुरुन्तै कोही पनि पतित बन्दैनन् । क्रमैसँग भर्छन्, सतोप्रधानबाट सतो, रजो, तमो... तिम्रो बुद्धिमा ८४ जन्मको चक्र बसेको छ । तिमी मानौं अहिले लाइट हाउस हो । ज्ञानद्वारा यो चक्रलाई जानिसकेका छौ, यो चक्र कसरी घुम्छ ? अहिले तिमी बच्चाहरूले अरू सबैलाई बाटो बताउनु छ । सबै यात्रीहरू हुन्, तिमी पाइलट हो बाटो बताउने । सबैलाई भन- शान्तिधाम, सुखधामको याद गर्नुहोस् । कलियुग, दुःखधामलाई बिर्सिनुहोस् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूलाई माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) जबसम्म जिउनु छ ज्ञान अमृत पिउँदै रहनु छ । आफ्नो भोली ज्ञान रत्नहरूले भरनु छ । संशयमा आएर कुनै प्रश्न उठाउनु छैन ।
- २) योग अग्निले आत्मारूपी सीतालाई पावन बनाउनु छ । कुनै कुराको विस्तारमा ज्यादा नगएर देही-अभिमानि बन्ने मेहनत गर्नु छ । शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ ।

वरदानः- प्रारब्धको ईच्छालाई त्यागेर राम्रो पुरुषार्थ गर्ने श्रेष्ठ पुरुषार्थी भव

श्रेष्ठ पुरुषार्थी उनलाई भनिन्छ जसले पुरुषार्थको प्रारब्धलाई भोग्ने ईच्छा राख्दैन । जहाँ ईच्छा हुन्छ, वहाँ स्वच्छता समाप्त हुन्छ अनि सोचता (सोच्नेवाला) बन्छन् । जसले यहाँ नै प्रारब्ध भोग्ने ईच्छा राख्छ, उसले आफ्नो भविष्य कमाई जम्मा कम गर्छ, त्यसैले ईच्छाको बदला अच्छा शब्द याद गर । श्रेष्ठ पुरुषार्थी सदा बेदाग बन्ने पुरुषार्थ गर्छ । कुनै पनि कुरामा फेल हुँदैन ।

स्लोगनः- साधनलाई कमल पुष्प बनेर उपयोग गर किनकि यो तिम्रो कर्मयोगको फल हो ।

डबल लाइट स्थितिको अनुभव

(८) रूहानी एक्सरसाइजद्वारा बोभलाई समाप्त गरेर माशुक समान डबल लाइट बन, तब आशिक र माशुकको समान जोडा राम्रो लाग्छ । यसको लागि भर्खरै निराकारी, भर्खरै अव्यक्त फरिश्ता अनि भर्खरै साकारी कर्मयोगी... यो रूहानी एक्सरसाइज गर ।